

Metodyka nauczania i wychowania osób z głębszą i głęboką niepełnosprawnością intelektualną - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Metodyka nauczania i wychowania osób z głębszą i głęboką niepełnosprawnością intelektualną
Kod przedmiotu	05.6-WP-OLIGO-MNiW
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Edukacja i rehabilitacja osób z niepełnosprawnością intelektualną - Oligofrenopedagogika
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	podyplomowe
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2018/2019
Jednostka obsługująca przedmiot	Wydział Nauk Społecznych

Informacje o przedmiocie	
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Danuta Kopeć

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	-	-	15 (w tym jako e-learning)	1 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem zajęć jest:

1. poznanie specyfiki funkcjonowania osoby z głębszą i głęboką niepełnosprawnością intelektualną;
2. nabycie umiejętności konstruowania indywidualnego programu edukacyjno – terapeutycznego na podstawie diagnozy funkcjonalnej;
3. poznanie wybranych metod pracy terapeutycznej wykorzystywanych w terapii osoby z głębszą i głęboką niepełnosprawnością intelektualną.

Wymagania wstępne

Wiedza z zakresu: psychologii rozwojowej i klinicznej, pedagogiki specjalnej, dydaktyki specjalnej

Zakres tematyczny

1. Charakterystyka rozwoju motorycznego, poznawczego, emocjonalno-społecznego osoby z głębszą i głęboką niepełnosprawnością intelektualną.
2. Warsztat diagnostyczny pedagoga specjalnego pracującego z osobami z głębszą i głęboką niepełnosprawnością intelektualną (etapy przeprowadzania diagnozy funkcjonalnej; analiza wybranych technik i narzędzi wykorzystywanych do diagnozowania osób z głębszą i głęboką niepełnosprawnością intelektualną).
3. Warsztat metodyczny pedagoga specjalnego pracującego z osobami z głębszą i głęboką niepełnosprawnością intelektualną (zasady konstruowania Indywidualnego Programu Edukacyjno-Terapeutycznego).
4. Przegląd wybranych metod wykorzystywanych w pracy terapeutycznej z osobami z głębszą i głęboką niepełnosprawnością intelektualną (metody komunikacji alternatywnej, metoda stymulacji bazalnej, metoda snoezelen, programy aktywności M., Ch. Knill, metoda Affolter, metoda stymulacji sensorycznej).

Metody kształcenia

Seminarium, praca w grupach, dyskusja panelowa, prezentacja materiału filmowego

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Charakteryzuje istotne cechy funkcjonowania dzieci i młodzieży z głębszą i głęboką niepełnosprawnością intelektualną oraz zasady etyki obowiązujące w terapii i rehabilitacji osób z tą niepełnosprawnością	• SP_W08 • SP_W13	• aktywność w trakcie zajęć • przygotowanie projektu	• Ćwiczenia
Konstruuje Indywidualny Program Edukacyjno-Terapeutycznego oraz dobiera odpowiednie do możliwości i potrzeb osób z głębszą i głęboką niepełnosprawnością intelektualną metody terapeutyczne	• SP_U08	• przygotowanie projektu	• Ćwiczenia
Śluchacz określa sposób projektowania i cel prowadzenia badań diagnostycznych w odniesieniu do osób z głębszą i głęboką niepełnosprawnością intelektualną, jak też doboru odpowiednich narzędzi diagnostycznych	• SP_W06	• przygotowanie projektu	• Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma świadomość konieczności prowadzenia zindywidualizowanych działań terapeutycznych w stosunku do osób z głębszą i głęboką niepełnosprawnością intelektualną	• SP_K02	• przygotowanie projektu	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Ocena końcowa: ocena za IPET.

Literatura podstawowa

1. Affolter, F. (1997) Spostrzeganie, rzeczywistość, język. Warszawa: WSiP.
2. Błęszyński, J. (2006). Wspomagane i alternatywne metody komunikacji. Kraków: Impuls.
3. Fröhlich, A. (1998). Stymulacja od podstaw. Warszawa: WSiP.
4. Kielin, J. (1999) Rozwój daje radość, Gdańsk, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
5. Knill, Ch. (1995) Dotyk i komunikacja, Warszawa: Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej MEN.
6. Knill, Ch., Knill, M. (1995) Programy Aktywności: świadomość ciała, kontakt, komunikacja, Warszawa: Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej MEN.
7. Minczakiewicz, E. (2000). Metody terapii dzieci ze sprzężonymi zaburzeniami rozwoju. Rewalidacja 1/7, s. 68-90.
8. Orkisz, M., Piszczek, M., Smyczek A., Szwiec, J. (red.) (2000). Edukacja uczniów Z głębokim upośledzeniem umysłowym. Warszawa: Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej MEN.
9. Pilecki, J. (red.) (1998), Usprawnianie, wychowanie i nauczanie osób z głębszym upośledzeniem umysłowym, WN WSP, Kraków
10. Piszczek, M. (2006). Dziecko, którego rozwój emocjonalno-poznawczy nie przekracza pierwszego roku życia. Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej. Warszawa.
11. Piszczek, M. (2007). Diagnostyka i wspomaganie rozwoju dziecka. Wybrane zagadnienia. Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej. Warszawa.
12. Piszczek M. (red.) (2001), Przewodnik dla nauczycieli uczniów upośledzonych umysłowo w stopniu znacznym i umiarkowanym, Warszawa: Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej

Literatura uzupełniająca

1. Cytowska, B. (2002). Realizacja obowiązku szkolnego przez dzieci i młodzież z głęboką niepełnosprawnością intelektualną, w: W. Dykcik, Cz. Kosakowski, J. Kuczyńska-Kwapisz (red.), *Pedagogika specjalna szansą na realizację potrzeb osób niepełnosprawnych*. (s. 423-431). Olsztyn, Poznań, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego Oddział Poznań.
2. Kielin J.(2002). Profil osiągnięć ucznia. Przewodnik dla nauczycieli i terapeutów z placówek specjalnych, Gdańsk:, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
3. Kopeć, D. (2004). Metody rehabilitacji dzieci i młodzieży ze złożoną niepełnosprawnością, w: w. Dykcik, A. Twardowski (red.) *Wspomaganie rozwoju i rehabilitacja dzieci z genetycznie uwarunkowanymi zespołami zaburzeń* (s. 95-107). Poznań: Wydawnictwo Naukowe Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego.
4. Olechnowicz, H.(2010), Terapia dzieci z niepełnosprawnością intelektualną, PWN: Warszawa.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Jarosław Wagner (ostatnia modyfikacja: 17-05-2018 12:46)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ